

(.....)

ARTICOLUL 9

Garanții

Art. 9 alin.2 se modifică și se completează și va avea următorul conținut:

2. *Garantiile pot consta în:*

- a) *Mijloace banesti consemnate pe numele contribuabilului la dispozitia organului fiscal, la o unitate a Trezoreriei Statului;*
- b) *Scrisoare de garantie bancară/poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare;*
- c) *Instituirea sechestrului asupra bunurilor imobile proprietate a contribuabilului, libere de orice sarcini;*
- d) *Incheierea unui contract de ipoteca in favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor de plata restante ale contribuabilului pentru care exista un acord de esalonare la plata, avand ca obiect bunuri proprietate a unei terte persoane. Aceste bunuri trebuie să fie libere de orice sarcini, cu excepția cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de către organul fiscal competent;*

Prin excepție, în situația în care contribuabilul nu deține în proprietate bunuri imobile, pot forma obiect al garanțiilor constituite bunurile mobile care nu au durată normală de funcționare expirată potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și bunurile mobile care, deși au durată normală de funcționare expirată, au fost supuse reevaluării potrivit regulilor contabile în vigoare.

În situația constituirii garanției sub forma unui bun mobil tip autovehicul, debitorul are obligația de a încheia și menține valabilă, pe întreaga durată a garanției, o poliță de asigurare CASCO pentru autovehiculul respectiv, cesionată în favoarea creditorului, cu mențiunra expresă a acestuia ca beneficiar al despăgubirilor, în vederea acoperirii riscurilor privind pierderea, distrugerea sau avarierea bunului.

Art.9 alin. 3 se modifică și va avea următorul conținut:

3. *Bunurile oferite drept garantie se evalueaza de un evaluator autorizat, care intocmeste un raport de evaluare in conformitate cu standardele de evaluare în vigoare, pe cheltuiala debitorului.*

(.....)

ARTICOLUL 10

Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

Art. 10 se modifică și va avea următorul conținut:

1. *Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:*
 - a) *să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată, obligațiile nestinse la data comunicării deciziei reprezentand obligatii fiscale scadente dupa data emiterii certificatului de atestare fiscala, amenzi de orice fel sau, alte creante transmise spre executare;*

b) să se achite, în termen de 30 de zile, obligațiile fiscale devenite scadente după data comunicării deciziei de eşalonare, potrivit termenelor legale de plată, inclusiv majorările calculate după termenul scadent;

c) să se achite, în termen de 30 de zile de la data comunicării somatiei, obligațiile fiscale transmise spre executare de către alte organe fiscale, amenzi de orice fel, inclusiv creanțe bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care potrivit legii constituie titluri executorii.

d) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării dispoziției de eşalonare la plată;

e) să se achite diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării deciziei pentru obligațiile scadente;

f) să se achite obligațiile esalonate în cuantum și la termenele de plată prevăzute în graficul de esalonare.

g) să se achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată prin modificarea deciziei de eşalonare la plată în perioada de valabilitate a eşalonării;

h) să nu intre sub incidența legislației privind insolvența;

i) să nu intre în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare.

2. În situația în care termenele prevăzute la art. 10 alin. 1 lit.a-e și g se împlinesc după data finalizării eşalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eşalonării la plată.

3. În situația în care sumele esalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la art. 10 alin. 1 din prezenta procedură, se emite, în două exemplare, decizia de finalizare a eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9 la prezenta procedură. Un exemplar al acestei decizii se comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul înlesnirii de plată.

(.....)